

[Poulsgaard]

Jeg vil i hvert fald ikke sige i dag, at vi vil afvise dette forslag. Vi vil vente og se, hvad der sker.

Tove Lindbo Larsen (S):

Flere ordførere har givet udtryk for, at det er et kompliceret område at tage fat på, og det er jeg meget enig i.

Jeg vil gerne sige til Venstres ordfører, at dette forslag er et beslutningsforslag. Der er væsentlig forskel på et lovforslag og et beslutningsforslag. Et beslutningsforslag er det, der går forud for et lovforslag, og på et sådant område som det, der er tale om her, vil det ikke være muligt for et oppositionsparti at fremsætte et lovforslag. Derfor er fremsættelsen af et beslutningsforslag den rigtige måde at meddele Folketinget sine holdninger på et område på, og vi opfordrer så regeringen med administrationsapparatet i ryggen til at fremsætte et lovforslag. Jeg synes ikke, at Venstres ordførers bemærkninger var særlig velplacerede.

Jeg er da glad for, at ordførerne har givet udtryk for, at det er vigtigt, at vi får taget fat på dette område. Det er Socialdemokratiets helt klare opfattelse, at patienternes nuværende retsstilling er utilfredsstillende. Vi har masser af eksempler på gennem henvendelser, vi har fået, at det er en utilfredsstillende måde, man får behandlet sine klagesager på, når man, som tilfældet er, ikke har en retsstilling, der giver de muligheder, som er nødvendige i et samfund som vort.

Vi har peget på nogle områder, som vi mener det er vigtigt at man får taget fat på, når man skal lave en lovgivning på området. Vi har også peget på, at det er amtskommunerne, der har ansvaret for sygehusvæsenet og derfor også er dem, der skal tegne forsikringer og stå for etablering og finansiering.

Vi mener også, det er vigtigt at præcisere, at både fejl, forsømmelser og hændelige uheld skal være dækket af en kommende patientforsikring. Det har hidtil ikke altid været tilfældet, og derfor er det nødvendigt at præcisere det i en kommende lovgivning.

Vi har også fundet det nødvendigt at påpege, at patienterne skal sikres vejledning i forbindelse med anmeldelse af sager til forsikringen. Det er svært for patienter at fremsætte deres synspunkter og fremstille deres sag, og derfor er det nødvendigt, at man får

vejledning og hjælp til at gøre det. Det mener vi må fremgå tydeligt af en kommende lovgivning.

Vi mener også, at skader kan anmeldes, uanset om de er opstået i forbindelse med diagnosticering, behandling, apparatsvigt, eller hvad det måtte være – altså en sikring af patienten, uanset hvordan skaden er opstået.

Flere har peget på, at man skulle kigge lidt nærmere på lægemiddelforsikringen for at se, om ikke den frivillige ordning, som medicinalbranchen har etableret allerede, var tilstrækkelig. Jeg er indstillet på at diskutere denne sag i udvalget, og jeg finder ligesom mange andre, at der er mange juridiske aspekter knyttet til dette område. Jeg finder det alligevel nødvendigt at give patienterne den håndsrækning, der ligger i, at vi har forståelse for de problemer, der er, at vi har forståelse for, at den retsstilling, der eksisterer i øjeblikket for patienterne, ikke kan fortsætte. Derfor er det tvungende nødvendigt at give nogle signaler, når en lovgivning skal formuleres.

Ministeren påpeger, at der i øjeblikket behandles et lovforslag om produktansvar. Som det nok er regeringen bekendt, synes vi ikke, at dette lovforslag er tilstrækkelig omfattende, det opfylder end ikke de muligheder, som EF-direktivet indebærer, og derfor synes vi faktisk, at man bør gøre det betydelig bedre, end tilfældet er. Men vi fortsætter diskussionen i udvalget, og jeg ser hen til, at vi får en lovgivning, der giver patienterne en betydelig bedre retsstilling og også giver dem den tryghed, der kan ligge i, at sker skaden, sker uheldet, er der hjælp at hente. Skete skader er en belastning for folk, men det kunne dog hjælpe, hvis retsstillingen var lidt bedre.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Det er jo en sag, der så udpræget er bred enighed om at søge at fremme, og det glæder mig.

Jeg vil gerne påpege, at problemerne, som knytter sig til en sådan forsikrings- og erstatningsordning, er af mange slags. Det vil de, der har læst betænkningen, også vide. Derfor er det mit indtryk, at det ikke vil skorte på advarende bemærkninger fra mange kyndige: fra jurister og fra andre, som gennemarbejder disse problemer, også mennesker, som